

Upevnenie strechy štadióna Crystal Palace. Foto F. Kresák

mobilovej dráhy, obiehajúcej areál. Dôvody pre jej začlenenie neboli ideové ako kedysi u sovietskych konštruktivistov, ale skôr obchodné. No areál, ktorý je majetkom mesta Londýna, plní dnes predovšetkým funkciu veľkého tréningového strediska pre mládež.

Myšlienku závesnej strechy londýnskeho Crystal Palace v obrovských rozmeroch uskutočnili projektanti nového štadióna CF Barcelona,⁴⁷ katalánski architekti F. Mitjans Miró a J. Soteras Maurí. Čelo strechy tribúny upevnili na oceľové laná, zakotvené cez stĺžiare v predĺžení pilierov hľadiska. Barcelonský Nou Camp, začatý roku 1955 s kapacitou 90 000 miest včítane 61 500 sedadiel, slúži len futbalu, takže jeho vnútorný pôdorys sa tvarom blíži obdĺžniku. Homogénne, zo všetkých strán poschodové hľadisko stojí takmer celé na konštrukcii a spadá po priamke. Roku 1982 v podstate amfiteatrálny štadión dostal

prístavbou, už v pôvodnom projekte zaplánovanou, pôdorys pripomínajúci olympijské štadióny v Tokiu alebo Helsinkách, s tou istou funkčnou vadou: väčšina miest leží na oslnenej strane. Prístavba má obsahovať iba miesta na státie, v krytej časti hľadiska sú len sedadlá; riešenie málo demokratické. Výraz štadióna je dramatický, jeho línie sú tvrdé, rýchle, energické, vyhýbajú sa pravému uhlu. Zvnútra dominuje ostro vykrojená strecha, prudko, až hrozivo čnejúca proti oblohe. Vonkajšia fasáda je vyslovene tektonická, hoci miestami dosť nejasná, ostrých, v porovnaní s interiérom značne menej plynulých línií. Mohutné prístupové rampy do krytej časti hľadiska, prevzaté z Maracany, porušením symetrie fasády podporujú dramatický výraz. Hoci štadión má nejednu spoločnú črtu s modernou talianskou alebo juhoamerickou architektúrou, jeho silne expresívny cha-